

ikke som hidtil skulde rette sig efter Forrentningsprocenten for Landejendomme med indtil 10 000 Kr.s Grundværdi, men efter *Forrentningsprocenten for Statshusmænd alene*, udregnet af Landøkonomisk Driftsbureau paa Grundlag af mindst 500 Regnskaber fra Statshusmænd i de forskellige Dele af Landet og sat i Forhold til Brugenes *Handelsværdi* i Stedet for den bogførte Værdi. Samtidig foresloges det at paalægge Driftsbureauet ved Beregningen af Statshusmændenes Forrentningsprocent ikke at ansætte *Arbejdsvederlag plus Driftslederløn* til mindre end *den gennemsnitlige Aarsløn for en organiseret Landarbejder*. Hvis særlige Omstændigheder maatte tale derfor, skulde man i øvrigt kunne fravige den gældende Skala ved Fastsættelsen af den endelige Rente-ydelse, der efter Lovforslaget skulde finde Sted efter Samraad mellem Landbrugsministeren, Finansministeren og L. S.s Statshusmandsudvalg.

Tillige foresloges efter § 3 indføjet en ny Paragraf, hvorefter *Afdrag for Henstand*, der indtil Lovens Ikrafttræden er ydet Statshusmænd, hvis Begæring herom blev fremsat, skulde *tillægges Laanets Hovedstol* og forrentes og afdrages sammen med denne.

I Bemærkningerne til Lovforslaget fremhævedes det, at dette i første Instans angik Statshusmændene, men at det tillige tog Sigte paa at understrege, at Arbejdsvilkaarene for Landbrugserhvervet som Helhed var saa utilfredsstillende, at en gennemgribende Reformlovgivning var fornøden, hvis Landbrugserhvervet som Helhed skulde kunne opnaa menneskelige Arbejdsvilkaar. Derfor maatte Staten som direkte Laangiver over for Statshusmændene gaa foran, hvorefter en Revision af hele det øvrige Landbrugs Finansieringsvilkaar med større Kraft vilde kunne fremføres.

I sin Forelæggelsestale betonedes *Forslagsstilleren* yderligere, at han ikke havde ønsket at sikre Statshusmændene nogen Særstilling, men at Lovforslaget var Udtryk for den Opfattelse, at naar Staten foretager Udstykning af Jord og tilbyder unge Landmænd at faa Foden under eget Bord, har den ogsaa en Pligt til at skabe saadanne Forhold for dem, at de bliver i Stand til at svare enhver sit.

Ved Sagens 1. Behandling tog *Landbrugsministeren* Afstand fra Lovforslaget ud fra den Betragtning, at ingen andre Landmænd i de senere Aar havde haft saa lempelige Rentevilkaar som netop de Statshusmænd, der var inde